

РЕШЕНИЕ

№ 1113

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11775** по описа за **2021** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. С. Е. срещу решение от 26.10.2021 г. на СРС, 19-ти наказателен състав. С оспореното решение на СРС е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-000503/27.01.2021 г., издадено от началник група към СДВР-ОПП, с което на лицето е наложена глоба в размер на 3 000 лв., както и административно наказание „лишаване от право да управлява МС за срок от 12 месеца“ за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, на основание чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение. Счита се, че в случая не е извършено процесното нарушение, а твърдяното неконтролирано движение на автомобила не е било с цел ползване на пътя за други цели, освен в съответствие с тях. Излагат се доводи за маловажност. Моли се решението на бъде отменено. Алтернативно се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състава на съда, поради липса на мотиви към атакуваното решение.

В съд.з. касаторът С. С. Е., лично и чрез адв.П., поддържа касационната жалба.

Ответникът – СДВР-ОПП – в съдебно заседание не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Преценката на първоинстанционния съда относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. За да постанови решението си, и в частност за да приеме за установена посочената в НП фактическа обстановка, съдът е дал вяра на свидетелските показания на актосъставителя М. Д. и свидетеля по акта Ж. Й., като не са кредитирани тези на возилия се в автомобила свидетел С., в смисъл че той и касатора само са били на паркинга за да изчакат приятели, а не са дрифтирали с автомобила. Районният съд е обсъдил подробно събраните по делото доказателства, изложил е съображения защо дава вяра на едната група свидетели, а не на свидетеля С., и е стигнал до обоснования извод, че нарушението е извършено от касатора. СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на административното нарушение.

Районният съд е приел, че на 09.01.2021 г., в 23:50 ч., в [населено място] по [улица], С. С. Е. управлявал лек автомобил „А. А 4“ с ДК [рег.номер на МПС], на паркинга на магазин „Мосю Б.- Л.“, отворен за обществено ползване с посока на движение от „Околовръстен път“ към [улица]. Установено е, че водачът използвал пътища, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение, изразяващи се във форсиране на двигателя, превъртане на предни задвижещи колела и поднасяне в задната част на МПС-то по посока на движението му.

За констатираното нарушение е съставен е АУАН, Серия ГА № 194533/09.01.2021 г. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 21-4332-000503/27.01.2021 г.

От правна страна, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от

компетентни органи, притежаващи нужните правомощия, отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които водят да опорочаване на административно-наказателното производство, както и да ограничават правото на защита на наказаното лице по отношение на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Дали с това си поведение водачът е създал опасност за останалите участници в движението и/или е застрашил живота и здравето им е ирелевантно за съставомерността на извършеното деяние, тъй като съставът на нарушението изисква единствено водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване по предназначение - за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерност на деянието. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: водачът форсира двигателя, превърта предните задвижващи колела и поднася задната част на автомобила по посока на движение. Съзнателното опасно шофиране, посредством занасяне на автомобила в различни посоки, чрез рязко повишаване на скоростта, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари. Наличието на мокра настилка, на което се позовава защитата на ответника, предполага шофиране със завишено внимание и съобразителност, а не форсиране на двигателя на управляваното МПС с произтичащата от това вероятност за загуба на контрол над автомобила. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне на МПС би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, застрашава не само живота и здравето на намиращите се в автомобила лица, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност.

Именно воден от тези съображения законодателят е приел разпоредбата на чл. 104б от ЗДвП в началото на 2017 г., обосновавайки се с изключителното увеличение на подобни случаи в цялата страна, при които водачи на автомобили извършват подобни "маневри" по оживени улици и кръстовища в населените места и по този начин застрашават здравето и живота на останалите участници в движението. С оглед сериозната степен на опасност е и регламентираният висок размер на предвиденото в санкционната норма на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП в абсолютен размер наказание "глоба" от 3 000 лева, както и кумулативно предвиденото "лишаване от право да се управлява МПС" за срок от 12 месеца.

В случая не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално по своя характер и липсата на вредни последици не обосновава извод за маловажност. Същевременно, видно от приложената справка за извършени от ответника нарушения, въпреки младата си възраст и липсата на съществен опит като шофьор, същият системно нарушава правилата за движение по пътищата.

По посочените съображения, съставът на касационният съд приема, че при постановяването от Софийския районен съд на обжалваното решение не са допуснати

сочените в касационната жалба нарушения, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, като не намира и такива по чл.218, ал.2 АПК, за които следи служебно, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.10.2021 г. по н.а.х.д. № 2625/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.